

Συνδρομή έτησία περιλαμβανόμενα, εν ταύτῃ, πόλεσι τῇ. Κε πρὸς σελίνια δέκα. Ἐν τοῖς χωρίοις σελίνια ἑκάστη ἑξωτερικῶν φράγαν εἰσίου. — Εἰδοποιήσεις δὲ διατρίβαι καὶ ταχυρίσονται πρὸς ἡμῶν φράγαν τὴν γραμμὴν. Ἐγγραφικὰ ὑπερνητικά δὲ Δημιουργικὰ πρὸς δύο πέννας τὴν γραμμὴν. — Ἀρδρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" καταχωρίζονται δωρεάν.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἑφημερίς Ἑβδομαδιαία.

Ἐκδότης ἢ συντάκτης: Α. Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. (Editor A. C. Palaeologos)

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευδύνει τὴν Συντάκτην Γραφεῖον καὶ ὑπογράφειν "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ὅπως Ἀγίου Ἰωάννου ὑπὸ τὴν νέαν οἰκίαν κ. Σωκρ. Ν. Φραγκοῦρη. Αἱ συνδρομαὶ εἰσιν ἐπιτοχιστικῶς ἐτήσιαι. Τα πρὸς ἐπιτοχιστικῶς ἐπιστελλόμενα, δημῶς ἐκδόμενα ἢ ἢ δὲν ἐπιστελλόμενα. Ἐπιστολαὶ μὴ ἀπελλεγόμεναι ταχυδρομικῶς τίλινος εἰσιν ἀπαραδεκταί.

Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ, ὡς περ προαναγγείλαμεν, ἐτελέσθη ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Ναυ Ἀγίας Νάπας κατασκευαστικῇ δοξολογίᾳ ἐπὶ τῷ θριάμβῳ τῶν ἀγγλικῶν ὅπλων. Ὁναὶς, ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οὐρίου ὑπερήφανος καὶ θαυνοσπερῆς ἐκνυμάτιζεν ἡ ἀγγλικὴ σημαία, μεθ' ὅλον τῆς πόλεως τῆς ἡμέρας, ἐπληρώθη πλήθους ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, οἵτινες συνδραμον μετὰ πλείστης προθυμίας ἵνα ἐκδηλώσωσι τῷ Ὑψίστῳ τὰ ἐγκάρδια εὐχαριστήρια καὶ τὴν αἰνεσίαν τῶν ἐπὶ τῇ νικῇ τοῦ Χριστιανισμοῦ κατὰ τοῦ ἀγρίου φανατισμοῦ, ἐπὶ τῷ θριάμβῳ τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τῆς βαρβαρότητος. Κατὰ τὴν 4 μ. μ. ὡσαν ἀκριβῶς ἀρχθέντων εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Διοσκου τοῦ καὶ Ὑποδιοικητοῦ (αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ἀπῆσαν τῆς πόλεως) καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου ἐν στολῇ, ἤρξατο ἡ τελετὴ ὑπὸ τῇ κλήρῳ τῶν τριῶν ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν καθ' ἣν μνημονευθεὶς τῆς Ἀνάστασης, τοῦ Διαδόχου καὶ παντὸς τοῦ οἴκου Αὐτῆς, τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Μ. Βρετανίας καὶ τοῦ ὑπουργείου Γλάδστωνος καὶ ψαλέντος ὑπὸ τῶν ψαλτῶν τοῦ βασιλικοῦ ὕμνου, ὁ Δήμαρχος κ. Καρύδης προσηύχθη τὴν κατὰ τὴν προσλαλίαν, μετὰ τὰ τέλος τῆς ὁποίας τὰ πλήθος ἀνέπεμψε ζωηρὰς ζητωκραυγὰς, αἷς ἠκολούθησαν 21 ὁμοβόλαι ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς ἐκκλησίας μετὰ ταῦτα τὸ πλήθος κατηνύθη ὑπὸ τὸ διοικητήριον ἐνθα καὶ αὐτὸς ἐπηύχετο καὶ εἰτα διεκλήθη ἐν ἡλικίᾳ καὶ τάξει.

Ἐπὶ τοῦ Δημάρχου ἀπαγγελθεῖσα ἐν τῷ Ναῷ προσκλήσεις ἐχαιροῦντο.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΟΜΗΓΥΡΙΣ

Ἰδὼν, εἰδὼν, ἐνέκασα, δικαίως δύναται ἡ ἀγαπητὴ αἰς ὁ Κεῖσας, ὁ ἐνδοξὸς τῆς Ἀγγλίας στρατηγός, Σερ Γουόρεν Ουόλπολ καὶ δικαίως αὐτὸ ἀναστρέφον, ταῦτα ἐγγράφῳ, ἀποφασίζοντες ὅτι κατὰ τὴν

νέαν ταύτην ἐποχὴν ἀνέλαθεν ἔθνος μέγα, οἷον ἡ Ἀγγλία, ἀγωνισθὲν ἐνδοξῶς ὑπὲρ ἀγῶνος δικαίου, τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τῆς ἀπιατικῆς βαρβαρότητος καὶ θηριωδίας.

Τὸν θρίαμβον τῶν ἀγγλικῶν ὅπλων συνήλθομεν ἡδὴ ἵνα εὐφροσύνης πανηγυρίσωμεν συνάμα δὲ δεηθῶμεν τῷ Ὑψίστῳ ἐν τῷ ἱερῷ τῷ ναῷ ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ εὐμερίας τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἀνάστασης Βικτωρίας, τοῦ φιλελευθέρου καὶ φιλανθρώπου Αὐτῆς Ὑπουργείου, τοῦ ἄρτι ἀριστεύσαντος περικλεοῦς Ἀρχιστρατήγου καὶ τοῦ ἐνδοξοῦς ἀγωνισαμένου γενναίου Αὐτῆς στρατοῦ.

Ὁ θρίαμβος οὗτος τῶν Βρετανικῶν ὅπλων ὁποίας καὶ ὁποσας δὲν διαχέει εὐεργεσίας εἰς τὸν χριστιανικὸν κόσμον, ὁποσας πληγὰς, αἱματωσύναν ἐπὶ, τέκνων ἀπορφανισθέντων ὑπὸ τῶν ἀγρίων ἀφρικανῶν, μητέρων στερηθειῶν τὸ μόνον αὐτῶν στήριγμα ὑπὸ τῶν οἰστρηλατομένων ὑπὸ τοῦ φανατισμοῦ ἀράδων, συζύγων μαρτύρων γενομένων τῶν βασάνων τῆς σφαγῆς καὶ ἀτιμίας τῶν τέκνων, συζύγων ἡ καὶ πρῶτων συγγενῶν ἀνιλεῶς πεσόντων ὑπὸ τῷ ῥόπαλον ἢ τὴν μάχαιραν αἱμοδόρου ἀραβος, μὴδὲ κατὰ πρότεγγιν ὑπολογιζομένων τῶν ἀπώλειῶν τῆς περιουσίας.

Ὁ θρίαμβος οὗτος, λέγω, χρυσοῖς γράμμασι θέλει ἀναγραφῇ ἐν ταῖς δέλτοις τῆς ἱστορίας καὶ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πολυπαθῶν Ἑωρωπαϊῶν τῆς Αἰγύπτου ἀποικίων, ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς οἱ Κύπριοι οὐ μικρὰν ἔχομεν μερίδα, πολλὰ καὶ δεῖνὰ παθεύσαν καὶ πάσχουσιν ἐτιῆ τῶν συνεπειῶν τῆς θηριωδίας ἀμελιώτου βαρβάρου ἰδιαιτάτα μάλιστα ἡμεῖς οἱ Κύπριοι ἐβρίσκαμεν νὰ ἐκφράσωμεν στενταρεῖως τὴν θαλερὰν ἡμῶν ἐγνωμοσύνην πρὸς συμπαντὸν ἑλληνικὸν ἔθνος, τὸ ὅπλον αὐτεπαγγέλτως ἔρριψε διὰ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἀμαρτίας τῶν τέκνων αὐτοῦ τῆς ἀμαρτίας περὶ τῆς Αἰγύπτου ἀποικίας ἀφαιρῶν τὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας.

καὶ δικαίον, ἐκδικητὴς τιμωρὸς καθιστάμενον τῶν ἀνοσιουργιῶν καὶ τῶν ὀργίων λαοῦ αἱμοχαροῦς καὶ βαρβάρου.

Ὑψίστε Θεέ, διαφύλαττε ὑπὸ τὴν κραταίαν σκέπην Σου τὴν Σεπτῆν ἡμῶν Ἀνασταν Βικτωρίαν, τὸ φιλάνθρωπον καὶ μέγα ἀγγλικὸν ἔθνος, τὴν φιλελευθέραν τῆς Ἀνάστασης Κυβέρνησιν, τὸν νικηφόρον γενναῖον Αὐτῆς στρατὸν, σὺν τῷ ἐνδοξῷ αὐτοῦ Ἀρχιστρατήγῳ Ουέλσελν, ἵνα φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι ὑπὸ τῆς θείας ἀρωγῆς Σου, καθυποτάξωσι πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου, γενόμενοι οὕτω αἱ σκαπανεῖς τῆς τάξεως καὶ τῆς εὐνομίας ἐν τῇ πολυτλήμονι τῶν Φαραῶν χωρῇ.

Ζήτω ἡ Βασίλισσα Βικτωρία (τρίς), Ζήτω τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος.

Αὐθιμερὸν δ' ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Δημάρχου εἰς Λονδῖνον τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα.

Πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὴν Βασίλισσαν τῆς Μεγάλης Βρετανίας Βικτωρίαν.

Οἱ κάτοικοι Λεμεσσοῦ καὶ οἱ ἐξ Αἰγύπτου πρόσφυγες ἐορτάσαντες σήμερον πανηγυρικῶς τὸν περιφανῆ καὶ ἐνδοξον θρίαμβον τῶν Ἀγγλικῶν ὅπλων κατὰ τῆς ἀνταρσίας ἐν Αἰγύπτῳ καταθέτου ἐυσεβάστως μετ' ἐμοῦ πρὸ τῶν βαθμιδῶν τοῦ θρόνου τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν εὐχόμενοι ὑπὲρ τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος καὶ τοῦ ἐνδοξοῦ Αὐτῆς στρατοῦ.

Καρύδης
Δήμαρχος.

Ἐν Κοιλανίῳ 6)18 7βαίου 1882.

Κύριε Συντάκτη.

Εἰς τὰς τέσσαρας τοῦ μηνὸς ταύτου ἀφίκετο ἐκ Μοναγρίου ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐκταῦθα ἢ κατὰ τὴν εἰς τὴν καμινάδα εἰσόδον τὸν ἐγένετο λαμπροτάτη ὑπαδοχή. Οἱ παῖδες τοῦ σχολείου ἢ ὁ διδάσκαλος ἐκπαιδεύοντες ἐκπαιδευθέντες ἀπὸ τοῦ Ἀρχιεπίσκοπου ἤ προσεφώνησαν αὐτὸν οἱ παῖδες προσλαλίαν ἀνάλογον ἐαυτοῖς ἐν τῇ περιστάσει ἄλλ' ὁ γονατισμὸς ἐν τέλει τῶν μαθητῶν κατ' ἐντολήν τοῦ διδασκάλου, πρᾶγμα ἀσύμφωνον τῷ ἑλλην. χαρακτῆρι ἢ ὅσον τουρκισμοῦ μᾶλλον κατεκρίθη ἢ ἐνετάλη ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως νὰ διορθωθῇ τὸ σφάλμα. Ὀλίγα ἑήματα προχωρήσαν πρὸς τὴν εἰσόδον τῆς κομποδόσεως πληθὺς ἀνθρώπων παρατεταγμένων προσεφώνησε διὰ τοῦ κ. Β. Κονκᾶ τῷ ἱεράρχῃ τοιαύτα:

Πανιερώτατε. Ἡ Ἑλλ. Κοινότης τῆς κομποδόσεως ταύτης δι' ἐμοῦ προσαγορεύει φαιδρῶς τὴν Ὑμετέραν Πανιερότητα κατὰ τὰς τιμὰς ταύτας τῆς ἐλεύσεώς Της. Χαίρει δὲ ἀπὸ καρδίας ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εὐημερήθητε νὰ ἐπισκεφθῆτε ἡμᾶς, ἢ τοῦτο θεωρεῖται παρ' ἡμῶν ἄριστος οἰωνὸς τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ, ὅτι διὰ τῶν εὐλογιῶν ἢ προσπαθειῶν σας θέλετε συντελέσει τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐνίσχυσιν ἢ τακτοποίησιν τῶν ἔργων ἡμῶν ἢ θέλετε συγχρόνως εὐδοῶμεν τὰς ἱερὰς ἡμῶν ἐλπίδας. Καθότι αἱ ἐπισκέψεις αὐταὶ τῆς Ὑμετέρας Πανιερότητος δι' αἰτρουνοῦνται ὅτι παρέσχον τῇ ἐπαρχίᾳ διττὰς ὠφελείας ἢ διὰ τοῦτο ὀφείλομεν χάριτας νὰ ὁμολογήσωμεν τοῖς ἀνέκαθεν καθιερώσασιν ἢ τηρήσασιν τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἔθος ἐξ οὗ ἢ ὀλικὴ ἢ πνευματικὴ ἡμῶν δύνατον νὰ προσεγγίη ὠφέλεια.

Μετὰ τοῦτο ἡδὴ ἐπαναλαβόμενοι μετὰ σεβασμοῦ προσαγορευόμεν ἢ τὸ σῆμα τοῦ ἐθνισμοῦ ἢ ἡμῶν, ἐν τῶν προσώπων, ὡς, ἐν ᾧ ἐγκελείται ὁ ἐθνικός ἡμῶν χαρακτῆρ, ὃν ἢ ἀπλοϊκότης ἢ ἡ φιλοδοξία τοῦ στρατηγοῦ ἐκείνου πρὸ τῆς σάρκας περίπου αἰώνων ἀπεφάσισε νὰ διασώσῃ εἰς τὰ κατὰ καιροὺς πρῶτα τῶν ἡγετῶν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἢ ὃν ἐξελάμπρυνε σήμερον ἢ προη τοῦ ἀγγλικῶν ἔθνους ἀφαρπάσαντος ἐπιδεξιῶς τὴν νῆσον ἡμῶν ἐκ τῆς χειρὸς τῶν διασώχων ἐκείνων!

Ὑπὲρ τοῦ ἔθνους δικαίως ἀναφωνήσωμεν: Τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος καὶ ἡ Βασίλισσα Βικτωρία Ζήτω! Τὸ ἑλληνικὸν ἡμῶν ἔθνος καὶ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Ζήτω! Ὁ σέβαστος Μη

τοπολίτης ἡμεῶν Κυριακὸς Ζή-
τος.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν Κυριακὴν
ἐξετελέσθη ἑορτοπότη δοξολογία
ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἐθνοῦς καὶ
τῆς Βασιλείας Βικτωρίας διὰ τὴν
ἐν Αἴγυπτῳ ἐπιτελευτήσαν δόξαν
τῶν Ἀγγλικῶν ὀπλων. Ἐν αὐτῇ
παρέστησαν ὅλοι σχεδὸν οἱ κάτοικοι
καὶ Ἕλληνες ἐνταῦθα καὶ πλείτοι
Κύπριοι ἐν Αἴγυπτῳ διατρίβοντες.
Ἡ δὲ ἐνταῦθα παρεκκλησιάζοντες
ἐν τῇ δοξολογίᾳ ὁ χοροστατῶν Μη-
τροπολίτης προσεφώνησε προσ-
καλεῖται ἡς αὐτὸν γραφὸν ἀποστέλ-
λειται ὅτι.

Ἡ δὲ ἡμεῶν ἡ ἀντροσφαῖρα ἡμεῶν
ἤρξατο νὰ κινῆται ἀστράπη καὶ
κρότος ἐροῦντων περὶ μεσημβρίαν
ἀκούονται. Ἐροῦν ἐνταῦθα οἱ
ῥήσας τινὰς ἐννοήσας, οὕτως εἶ-
πεν, ἀλλὰ περὶ ἡμῶν ἔρεξεν
καὶ εἰς Βῆταν ἔρριψε χάλαζαν ἢ
τις κατέστρεψεν ἀπύρους ἀρπελῶ-
νας. Ὁ Θεὸς νὰ διαφύλατῃ καὶ
τὴν ἡμετέραν πόλιν ὅπως ὁ
βουδὸν ἐφέτος κατὰ ἓνα μῆνα ὁ
λόκληρος.

Ἡ δὲ ἡμεῶν ἡ ἀντροσφαῖρα ἡμεῶν
ἤρξατο νὰ κινῆται ἀστράπη καὶ
κρότος ἐροῦντων περὶ μεσημβρίαν
ἀκούονται. Ἐροῦν ἐνταῦθα οἱ
ῥήσας τινὰς ἐννοήσας, οὕτως εἶ-
πεν, ἀλλὰ περὶ ἡμῶν ἔρεξεν
καὶ εἰς Βῆταν ἔρριψε χάλαζαν ἢ
τις κατέστρεψεν ἀπύρους ἀρπελῶ-
νας. Ὁ Θεὸς νὰ διαφύλατῃ καὶ
τὴν ἡμετέραν πόλιν ὅπως ὁ
βουδὸν ἐφέτος κατὰ ἓνα μῆνα ὁ
λόκληρος.

Ἡ δὲ ἡμεῶν ἡ ἀντροσφαῖρα ἡμεῶν
ἤρξατο νὰ κινῆται ἀστράπη καὶ
κρότος ἐροῦντων περὶ μεσημβρίαν
ἀκούονται. Ἐροῦν ἐνταῦθα οἱ
ῥήσας τινὰς ἐννοήσας, οὕτως εἶ-
πεν, ἀλλὰ περὶ ἡμῶν ἔρεξεν
καὶ εἰς Βῆταν ἔρριψε χάλαζαν ἢ
τις κατέστρεψεν ἀπύρους ἀρπελῶ-
νας. Ὁ Θεὸς νὰ διαφύλατῃ καὶ
τὴν ἡμετέραν πόλιν ὅπως ὁ
βουδὸν ἐφέτος κατὰ ἓνα μῆνα ὁ
λόκληρος.

Ἡ δὲ ἡμεῶν ἡ ἀντροσφαῖρα ἡμεῶν
ἤρξατο νὰ κινῆται ἀστράπη καὶ
κρότος ἐροῦντων περὶ μεσημβρίαν
ἀκούονται. Ἐροῦν ἐνταῦθα οἱ
ῥήσας τινὰς ἐννοήσας, οὕτως εἶ-
πεν, ἀλλὰ περὶ ἡμῶν ἔρεξεν
καὶ εἰς Βῆταν ἔρριψε χάλαζαν ἢ
τις κατέστρεψεν ἀπύρους ἀρπελῶ-
νας. Ὁ Θεὸς νὰ διαφύλατῃ καὶ
τὴν ἡμετέραν πόλιν ὅπως ὁ
βουδὸν ἐφέτος κατὰ ἓνα μῆνα ὁ
λόκληρος.

Ὁ εἰς αὐτοχέλιος λόγος ἐξε-
νήθη ὑπὸ τῆς Α. Η. τοῦ Μητροπο-
λίτου Κιτίου ἐν Κοιλανίᾳ τῇ πα-
ρεκκλησίᾳ Κυριακῇ μ. μ. ἐν τῇ ψα-
λαίτῃ δοξολογία ἐπὶ τῇ ὁριατικῇ νι-
χῇ τῶν ἀγγλικῶν ὀπλων.

Χριστιανοὶ μου.

Ἡ ἀνδραγαθία πρὸς τὸν
καὶ πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ ὁμοθυμαδὸν

εἰς τὸν τοῦ Ὑψίστου ναὸν ὅπως δο-
ξολογήσῃτε Αὐτὸν ἐπὶ τῇ νικῇ τῶν
ἀγγλικῶν ὀπλων, ὡς καὶ τὰ αἰσθη-
ματα, ἅπερ ἐξερράξετε καὶ ὑμεῖς
καὶ ὅλοι οἱ Χριστιανοί, οὓς ἐπεσκέ-
φην, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Ἀγγλία ἀ-
νέλαβε τὸν ἐνδοξόν τοῦτον ἀγῶνα,
ἀποδεικνύει ὅτι ἐνοήσατε εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ὅτι προῦκαστο περὶ πάλης τοῦ
χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τῆς
βαρβαρότητας τῆς λαομανίας ἀ-
πὸ τοσούτων αἰώνων τὴν ὑστέρωσιν
Ἀνατολῆς, τῆς ὁποίας κατὰ συνέ-
πειαν θὰ ἐπιχαραδῶσιν ὅπαντες οἱ
χριστιανικοὶ πληθυσμοὶ πάσης ἐθνι-
κότητος· ἡ ἐξέλιξις δὲ χάραξ ἡ ἐξω-
γενημένη ἐπὶ τῶν προπύπων ὑ-
μῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, νέων
καὶ γερωντων, παιδεύει με ὅτι αἰ-
σθάνεσθε ὅτι πλείον πατρῶν τῶν κοι-
νοτήτων τῆς Ἀνατολῆς πρέπει νὰ
χαράσσῃ οἱ Κύπριοι διότι ἐκ τούτου
ἐκείνους γενικοῦ λόγου ἡμεῖς ἔχο-
μεν δύο ἄλλους λόγους οὗχ ἥτον ἰ-
σχυροῦς· πρῶτον διότι ἐν τῇ γῇ τῆς
Αἰγύπτου ἡ προσφυλὴς ἡμεῶν πα-
τρίς ἐπέπεσε σπουδαίαν μερίδα ἐκ
τῶν τέκνων τῆς, ἅτινα βλέπομεν
νῦν καὶ ἐνταῦθα καὶ παντοῦ τῆς
Κύπρου ἐσκορπισμένα καὶ περιλυ-
πα, καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἡμεῶν εὐτοί, οἱ-
τινες ἀντιπροσωπεύοντες ὑπὸ τῆς
προσφυλῆς τῆς ἡμῶν «Κυπριακῆς
Ἀδελφότητος» ὠρέλησαν καὶ θὰ ὠ-
ρελήσῃσι μεγάλως τὴν κοινὴν ἡ-
μῶν πατρίδα, ἔχον καὶ ἔχοντες
θυμὸν νὰ ἐπανέλθωσιν ὅσον τά-
χις εἰς Αἴγυπτον, ὅπως ἐπανα-
λάβωσι τὰς φιλοτίμους αὐτῶν ἐρ-
γατίας, δι' ὧν ἀνεδείχθησαν μία
τῶν σπουδαιότερων χριστιανικῶν
ἐν Αἰγύπτῳ ἀποικιῶν. Ὁ δεῦτερος
λόγος τῆς ἐξαιρετικῆς ἡμεῶν χαρᾶς
εἶναι ὅτι αἱ τύχαι τῆς φιλότιμης ἡ-
μῶν πατρίδος ἐξηρτήθησαν ἀπὸ τῆς
Ἀγγλίας, τῆς ὁποίας τὰ νῦν ὑποὺρ-
γεῖον διακρίνεται κατ' ἀρχὴν εὐμενέ-
στατα πρὸς πάσας τὰς μὴ εἰσέτι
λαβούσας τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ἀπο-
κατάστασιν ἐθνότητος· ἡ Ἰταλία,
ὅταν ἡγωνίζετο τὸν ὑπὲρ τῆς ἐνότη-
τος αὐτῆς ἐνδοξόν ἀγῶνα, τοὺς εὐ-
γενεῖς τοῦτους ἀνδράς ἔσχεν εὐνο-
στάτους αὐτῆς συγγέροντες· ἡ δὲ
Ἑλλὰς εἰς αὐτοὺς ἀρελὴν τὴν ἑ-
πάντησιν καὶ μόνους αὐτοὺς τὴν
πολυπληθὴ ἀδελφὴν Θεσσαλίαν.

Ὁ τρίτος δ' οὗτος λόγος πείθει,
πιστεύω, πάντα ἀμερόληπτον πα-
ρατηρητὴν ὅτι ἡ χάρις καὶ ὑμῶν
καὶ ἐμῶν ἡ ἐκδηλωμένη κατ' αὐ-
τὴν τὴν ὥραν ἐπὶ τῇ φιλίᾳ τῶν
ἀγγλικῶν ὀπλων εἶναι ἐλπιεστέρα
καὶ ἐμμελέστερα διότι ἄλλως τε
γνωρίζετε καὶ γνωρίζω ὅτι ἔχοντες
παράπονα κατὰ τῆς ἐνταῦθα Διο-
κλήσεως, διότι προῦκαστο ὅτι ἡ πολι-
τικὴ, ἣν ἡμεῖς ἡμεῖς ἀπ' ἀρχῆς
ἀνολοῦμεν μέχρι σήμερον, ἐν ἡμῶν
ἡ ἐμπροσθέν, οὐτε ἡμῖν οὐτε τῇ

εὐγενείᾳ καὶ γενναίᾳ ἀγγλικῷ ἔθνει
οὐτε καὶ ἡ συμπεριφερόμενα ἐκείνῳ καὶ
τῇ πατρίδι ἡμῶν ἀλλὰ διεκρίναμεν
πάντοτε καὶ πανταχοῦ τοὺς ἐνταῦ-
θα ἀγγλους ὑπαλλήλους ἀπὸ τῆς
Βρετανικῆς ἐθνικῆς καὶ τοὺς ἐκτε-
κτοὺς αὐτοῦ Μεγάλους ἀνδράς, οἱ-
τινες ἐπεδαφίκευσαν τοσαῦτα δειγ-
ματα εὐνοίας πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐκ τῶν
ὁποίων φρονῶ ἀδυστάτως ὅτι δι-
καιοῦται ἡ πατρίς ἡμῶν νὰ περιμέ-
νῃ καὶ περιμένει βελτίωσιν τῆς τύ-
χης τῆς καὶ οὐχὶ ἐν ἀποτάτῳ μέλ-
λοντι χρόνῳ.

Παρ' ὅλῳ τῷ ἐλθρομόνῳ σπουδαί-
αν τινὰ παρατήρησιν· ἡ ἐκδήλωσις
αὕτη τῆς χάριτος ἡμῶν οὐδὲν τὸ ἐλ-
θρὸν ἔχει πρὸς τοὺς συνοίκους ἡ-
μῶν ὁλοκαυτῶς· ἀληθὲς μὲν ὅτι ἡ-
κουστα καὶ παρ' ὑμῶν καὶ παρὰ
πολλῶν ἄλλων Χριστιανῶν ὅτι αὐ-
τοὶ ἤρχοντο νίκην εἰς τὸν ἀντάρτην
διότι ἐπὶ τῆς νίκης ἐκείνου ἐποκα-
δόμουν σχέδια ἐκδικήσεως καὶ ἀγρί-
ας εὐδαιμονίας! ἀλλὰ πέποιθα ὅτι
τοιαῦτα ἐφρόνουν μόνον οἱ ἀπλο-
στεροὶ ἐξ αὐτῶν ἐξ ἀγνοίας τῶν
πραγμάτων. Διότι ὁ ἥρωας τῶν στρα-
τῶν τῆς Ἀλεξάνδρειας καὶ τῆς
Τάντας εἶχε γεγραμμένον ἐπὶ τῆς
ἀντάρτης σημαίας του «ἡ Αἴγυ-
πτος ὑπὲρ τῶν Αἰγυπτίων», πρῶ-
τα δὲ θύματα τῆς ἀγρίας ἐξεγέρσε-
ως ἐπεσαν οἱ τουρκικῆς καταγω-
γῆς ἀξιοματικὸν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ
στρατοῦ, ὥστε ὁ πόλεμος ἦτο κατ' ἀρχάς
τόσον κατὰ τῶν Χριστι-
ανῶν ὅσον καὶ κατὰ τῶν Τούρκων·
ἀργότερα δὲ μόνον ὅταν εὐρέθη διεκ-
δικητὴς τῶν δικαιωμάτων τοῦ χρι-
στιανικοῦ πολιτισμοῦ, εἰς ὃν ἐφέ-
λει τὸ πᾶν ὁ λαὸς τῆς Αἰγύπτου,
τότε ὁ πανήρως Ἀραβὶς ἠναγκάσθη
νὰ ὑποκριθῇ φιλίαν πρὸς τὸν Σουλ-
τάνον, σκεφθεὶς βεβαίως ὅτι ἦτο
συνετώτερον νὰ πολεμήσῃ οὐχὶ διὰ
μῆς ἀλλὰ κατὰ διαδοχὴν τοὺς ἐχ-
θρούς.

Ἐκ τῶν γεγονότων δὲ τούτων
ἀγόμενος πιστεύω ὅτι οἱ φρόνιμοι
ἐκ τῶν συνοίκων ἡμῶν Μωσαϊθα-
νῶν ἐπρεπεῖν οὐχὶ μόνον νὰ μὴ λυ-
πῶνται, ἀλλὰ καὶ νὰ συμπανηγυ-
ρίσωσι μετ' ἡμῶν τὴν ἡττάν τοῦ
ἀντάρτου.

Ζήτω ἡ Ἀναστα! Ζήτω ὁ Ἀγ-
γλικὸς στρατός! Ζήτω τὸ Βρετανι-
κὸν ἔθνος! Ζήτω ὁ Γάλλος μετὰ
τῶν συναδελφῶν αὐτοῦ!

Κύριε Συναγένη· καὶ περὶ τῆς
Παρακαλεῖσθε ἡμᾶς ἐκτελέσθη
τὴν εἰρήνην τῆς ἀφ᾽ ἡμῶν ἐφω-
ρεῖσθαι τὴν εἰρήνην.

Παρὰ τῇ ἀποδόξῳ Λεμεσοῦ
ἐκείνῳ δέματι ἡποδοξίᾳ ἀνι-
στὰς τῇ ἐνταῦθα Στρατιωτικῇ Ἐ-
πιμελησίᾳ
Τὸ παρελθὸν Σάββατον 17
Σεπτεμβρίου περὶ ἡμέραν θανάτου
καθ' ἣν ὥραν ἐπεφύκει πολλοὶ

τῶν κατοίκων περιπάτου χάριν εἰς
τὴν ἀποθέσθον ἐπὶ τινῶν ἐκ τῶν
εἰρημνίων ἐσράτων ἐτυχον καθήμε-
νοι μετὰ τινὲς ἢ γέροντες. Διαβὰς
ἐκεῖθεν μετὰ τῆς κυρίας του ὁ λο-
χαγός.....ἐκ τῶν τοῦ Στρατιωτι-
κοῦ Ἐπιμελητηρίου ἀξιοματικῶν
ἢ ἰδὼν τοὺς ἐπὶ τῶν ἐσράτων καθ-
ήμενους ἐξεράνη ἢ ἐπέπεσε λά-
βρος κατ' αὐτοὺς, πλήττων διὰ τῆς
ράβδου του ἐκτὸς ὡς εὐχε πάσας.

Ὁ τρόπος οὗτος, Κύριε Συν-
τάκτα, ἡκιστα βεβαίως προσιδιάζει
ἐν ἡμετέροις Gentlemen· πλὴν τοῦ
τοῦ δὲ αὐτεπαγγέλτως ἀνέλαβεν ἵ-
να ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντα τελω-
νοφύλακος θανατώσας τὴν ὑπὲρ
σίαν αὐτοῦ ἐκπληροῦντος, τοῦθ' ὅ-
τε ἡκιστα ἀξιοπρεπὲς ἢ ἐπὶ ἡμῶν.

Παρατηρῶντες ἢ ἡμεῖς ἢ ἱεῖς
ὁμρασιν ἀντιληφθέντες τῆς ἀπο-
τροπαίου σκληρῆς, ἐγκάρδιον ἡσθάν-
θημεν ἄλλως ἢ σκέψεις ὑποφωρὰ καὶ
τέλειον ἡμᾶς ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν.

Ὅσο αὐτὸ τοῦτο τὸ γῆρας ἐν
μεν ἡμῶν πρὸς τὸν ἐπὶ τῇ τοῦ
τοῦ Ἀρεως ὁπαδῶν.

Ἐν Λεμεσοῦ 17 Σεπτεμβρίου. 82.

Β. ΜΑΘΑΙΟΥ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐντολὴ τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Μ. Ἀρ-
μοστοῦ δημοσιεύσας ὅτι, κατόπιν
διαταγῶν τῆς Κυβερνήσεως ἡ εἰς
Αἴγυπτον ἀπελευθίσ τῶν προσφύ-
γων εἶναι ἐλευθέρᾳ τοῦ λοιποῦ καὶ
πᾶς τις δύναται νὰ ἐπαναλαμβάνῃ
εἰς τὰ ἔργα του ἀφ᾽ ὧν.

Τὴν Τρίτην ὤριστο ἐνταῦθα ὁ
Μετακρίνατος Καθολικὸς Πατρι-
άρχης Ἱεροσολύμων κ. Βικέντιος
Βράνκος, τὴν Τετάρτην δ' ἱεροῦργη-
σεν ἐν τῇ καθολικῇ Ναῷ καὶ ἐμύ-
ρωσε τοὺς βεβαπτισμένους παῖδας
τῶν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας ἐνταῦ-
θα χριστιανῶν.

Ἐν τῷ λαῷ ἡμῶν εὐρίσκειται
ἀπὸ μίας ἡδὲ ἐξ ἄλλης τῆς ὁπλίσ-
των ἀγῶν καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
οὓς στρατιώτας, οὓς καὶ ἀπεβίβα-
σεν ἐνθάδε, ὡς ἀνέκεινται ἐκ διαταγῆς
περὶ τοῦ ἀποστόλου τοῦ.

Οἱ ἐνταῦθα εὐρισκόμενοι Σκώτοι
στρατιῶται, ἀνδραποὶ ὁμοθυμαδὸν
τραχεῖς, στεροῦνται τῆς πειθαρχίας
ἐκείνης, ὅτις ὑποτάσσονται τῇ
Ἀγγλῇ στρατιῶτην πολλὰ τῶν
ἐκκαλομένων γυναικῶν τῶν
παρὰ τὸν Ὀρδὸν καὶ ὡς ἀν-
ασταίς τινὰς αὐτῶν λίαν βαρύνει.
Εὐτυχῶς μακάριον ἐστὶ κατὰ τὴν
ἐν τῇ Πολιτικῇ αὐτῶν ἀποκρίσιν
τῆς Κύπρου διὰ τοῦ ἡμεῶν καὶ τῆς
ἀπὸ τῆς ἐκείνης ἐκείνης ἐκείνης
οὐκ ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀντιπα-
τικὴν ὑπὸ τῶν ἀξιοματικῶν.

Τὴν εἰδομένην καὶ τὴν εἰδομένην

έχουσι διέξοδον εἰς σπουδαίον λιμένα τῆς Μισογίου. Ὁ λιμὴν οὗτος, λέγουσιν, ἔχων τὸ πλεονέκτημα, ὅτι καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰσέρχονται ἐν αὐτῷ ἀγροπολῖαι ἀπὸ πλείοντα ἢ καταπλέοντα τὴν διώρυγα, θὰ προσέλθῃ τὸν ἐμπόρου τῆς Αἰγύπτου οἷτινες ὁμολογουμένως θὰ κερδαίνωσι 10 ἕως 15 ο]ο ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων, διότι τὰ ἔξοδα θὰ ὦσιν ὀλιγώτερα διὰ Πόρτ-Σαῖτ ἢ δι' Ἀλεξανδρείας. Ἐκ τούτου, λέγουσι, τούτου εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς συμφέρει τὸ ἐμπόριον τῆς Αἰγύπτου καὶ συγκεντρωθῇ εἰς τὰς παρὰ τὸν ἰσθμὸν πόλεις διὰ πολλοὺς λόγους, ἐπομένως εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπιδιώξωσι καὶ ὑποβάλωσι τὴν πρόβον τοῦ Πόρτ-Σαῖτ.

Πᾶσαι αἱ ἀπαίσεις διὰ τὴν Ἀλεξανδρείαν σκέψεις αὐταί, καὶ ἄλλαι παρόμοιοι φαίνονται ὀρθαί καὶ πολλὰ διακινῶνται νὰ λάβωσι κατάλληλα μέτρα χάριν τῶν αὐτῶν συμφερόντων. Ἐν τούτοις ὑπάρχουσι τινες, παραδεχόμενοι μὲν τὴν ὀρθότητά τῶν ἀνωτέρω μέτρων, ἀντιτάσσοντες δὲ σπουδαῖα ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ μεγαλείου τῆς Ἀλεξανδρείας ὑπὸ ἐμπορικῇ ἑποφῇ.

Ἡ Ἀλεξανδρεία, λέγουσιν, ἔχει λαμπρότητα καὶ ἐνυχωρότητα λιμένα, οὗ καλλίτερον δὲν δύναται νὰ εὕρωσιν οἱ Ἀγγλοὶ εἰς τὰ αἰγυπτιακά παράλια, ἔπειτα δὲ ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσιν ἡδὴ μεγάλα συμφέροντα εἰς κινήτας καὶ ἀκινήτους κυρίως περιουσίας, ὥστε οὔτε τὰ συμφέροντα ταῦτα θὰ παροραθῶσιν, οὔτε οἱ ἑμποροὶ θὰ προτιμήσωσι τὸ Πόρτ-Σαῖτ, ἀφοῦ εἶναι ἐγκατασταμένοι ἐν ταύτῃ. Ἐκ τούτου, λέγουσιν, ἡ κυβέρνησις τῆς Αἰγύπτου δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ κατασπαρῇ πόλεις ἡδὴ ὑπάρχουσα καὶ νὰ ὑποβληθῇ τὴν πρόβον ἀλλῆς, ἐν ἧ ἔχει ὀλίγιστα συμφέροντα.

ὑποβάλλοντες τὰς σκέψεις ταύτας εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τοῦ κοινῶν ἐπιφυλασσόμεθα ν' ἀναπτύξωμεν τὸ ζήτημα βασιζόμενοι εἰς γνώμης ἐκδηλώσεων.

(Ἐκ τῆς "Ὁμοιοῦς".)

Ἀμβρόσιος ὁ Πλαταμῶνος.

Ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς ἐπαναστάσεως ἡ ποιμαντορικὴ τῶν ἱερῶν ράβδος συνεργάσθη μετὰ τοῦ καρνοφυλλίου διὰ τὴν ἀναγέννησιν τοῦ ἔθνους. Ἡ σύζευξις τῶν δύο τούτων ἄκρων παρήγαγε κατὰ τοὺς κανόνας τῆς διαπλάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀγῶνα ἰδιώτη, συμπλέγματα, ἐφ' ὧν πολλὰ ἡ ποίησις ἐνετρίφησε. Τὸ μέλαν ράσον ἀνέπεμψε πάντοτε πυρίνους φλόγας ἐξ ὧν κατὰ μέγα μέρος ἐσχηματίσθη τὸ φῶταϊν τοῦ ἐκκοσμήσεως. Βλαχάβας, Γρηγόριος, Γερμανὸς, Διάκος, Παπαφλέσσας, εἰσὶ μίᾳ κλίμαξ δι' ἧς ἡ ἐλευθερία ἀνέβη καὶ ἔστησε τὴν κυανόλευκον αὐτῆς σημαίαν. Οὐδέποτε τὸ θυμὸν αὐτῶν ἐπ' αὐτοῦ ἀναπέμπον ὁρμὴν πυρίτιδος. Εἰς πᾶσαν ἰδιωτικὴν ἡμῶν ἔγερσιν τὰ ράκη τοῦ πετράχελου ἐχρησίμευσαν ὡς σημαῖαι ἐγέρσεως, ὁδηγήσαντες εἰς τὸ πρῶτον τοῦ θανάτου τοῦ μαχητῆς τοῦ ἐλληνικοῦ ἀγῶνος.

Μετὰ τοὺς γίγαντας τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ ἐκκοσμήσεως, ὁ Γαβριὴλ τοῦ Ἀκαδίου

μετὰ τούτων, οἱ ἀγωνισταὶ ἐνίσκοποι Κίτρον καὶ Πλαταμῶνος.

Καλὸν λοιπὸν ἐκρίναμεν νὰ δώσωμεν περὶ τὴν βιογραφίαν τοῦ τελευταίου τούτου, ὅστις ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ τηλεβίου βοῇ ἔσπευσεν εἰς Καραλὴ Δερβί, ὅπως ἀποδείξῃ ὅτι τὸ ζωογόνον πῦρ, ὅπερ ἐφλέγε τὰ στήθη τῶν ἀρχαίων τῆς ἐκκλησίας τιτάνων, δὲν ἀπείσθησεν εἰς αὐτόν.

Ὁ Πλαταμῶνος ἐπίσκοπος Ἀμβρόσιος Θ. Κασσάνδρας, ἀγχι τὸ τριακὸν καὶ πέντε μόνον ἔτος τῆς ἡλικίας τοῦ ἔγεννησεν ἐν τῇ πόλει Καλὸν. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ Θεόφιλος Κισσάνδρας μετρηχέτω τὸ ἐμπόριον τῶν σπῆγγων ἀπρόσποτοι ὅμως τοῦ ἐμπορίου περιστάσεις κατέστησαν αὐτὸν πτωχὸν, ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ὁ Ἀμβρόσιος ἡτοιμάζετο νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς γυμνασιακὰς ἐν Ἀθήναις σπουδὰς τοῦ. Μετὰ τὴν ἀνάγκην καὶ οἰκονομικῶν περιστάσεων κατ' ὁρμὴν δεκάεξα ἔτος ὡν νὰ ἀποπερατώσῃ ἐν Ἀθήναις τὰ μαθήματα τοῦ γυμνασίου, ἐπιστρέψας εἶτα ἐν τῇ πατρίδι του, ἐνθα κατεστρωχωρεῖτο, ὡς μὴ δυνάμενος ἕνεκα οἰκονομικῶν λόγων, νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς περαιτέρω σπουδὰς τοῦ. Μετὰ ταῦτα εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου τῇ συνδρομῇ ὁμογενοῦς τινος εἰσῆλθεν ἐν τῇ ἱερατικῇ τῆς Χάλκης Σχολῇ, πρὸς αὐτοὺς τῆς Θεολογίας. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγων χρόνων ὁ Πλαταμῶνος ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ πρὸς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακίμ, ἀρχιεπισκόπου ὅντος τότε Θεσσαλονίκης.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του, μεταβὰς εἰς Χανιά τῆς Κρήτης, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ἀγίου Κρήνης Μελετίου, ἐκείνῃ τῇ λόγον τοῦ ἱεροῦ Βαγγελίου διδάσκων σπῆμα τὰ ἱερὰ μαθήματα ἐν ταῖς ἐκείνῃ Σχολαίᾳ. Ἀλλ' ἐκτιμῶν τὰς ἀρετὰς του καὶ τὴν ἀξίαν του, ὁ νῦν πατριάρχης μετακλήσατο αὐτὸν καὶ τὰν ἔχει ὑποτάξας ἐπίσκοπον Ἐρισσῶν καὶ Ἀγίου Ὁρους μετ' ὀλίγων χρόνων ἀνέβησεν αὐτῷ τὴν ἐπισκοπὴν Πλαταμῶνος, ἧς τοὺς πιστοὺς ἐν ᾧ διὰ τῆς μᾶλλον χειρὸς ἐκλογῆς μετὰ πατρικῆς ἀγαθότητος καὶ σπαρμένης ἀφιδωχρηματίας, διὰ τῆς ἐτέρας ὁπλίζει, καὶ διδάσκει αὐτοὺς τὸν τρόπον τοῦ ἐνδόξου ἀποθνήσκει ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος. Κατὰ τὴν ἐπαύριον τοῦ 1878 ἐπυροπολήθη ἡ ἐπισκοπὴ του, οὗτος δὲ ἐγκαταλείψας τὸν κληρικὸν καλλίαν του καὶ λαβὼν τὰ ὅπλα διέτρεχε τὰ ἄρματα ἀντιπάλους, ὡς ὁ Κίτρον, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν δούλων ἀδελφῶν, ἔχων, ὡς συμπολεμιστὴν καὶ συνεργάτην του ἐν τῇ διοικήσει τοῦ ἐν αὐτῇ ἐπαναστατικοῦ ματος, τὸν νῦν βασιλέα τῶν Πλημμελειδικῶν Κυβερνήσεως κ. Μιλτιάδην Ἀποστολίδην. Τὰ στήθη αὐτοῦ κοσμοῖ ἐπαύριον τὰ παρὰ τὸν τοῦ Σωτήρος, ὅπερ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀνέμειν αὐτῷ, ἐκτιμῶσα τὰς ὑπὲρ τῆς ἐπαναστάσεως ἐκδοθήσεως του. Ἀλλὰ τὸ μέγα παρὰ τὸν, τὸ παρὰ τὸν τὸν ἰδιώτη αὐτῶν, εἰς αὐτὸν ὑπὲρ ἀντιπάλους καὶ ἀπαιτῶν διὰ τῶν παλαιῶν αὐτῶν ὁ δούλος καὶ ἐλευθερὸς Ἑλληνικὸς λαὸς, καὶ τὰ ὑποκείμενα ἡμιαντὴν πυρίτιδος τῆς μάχης του

Καραλὴ Δερβί.

Ἐὰν ἡ Ἐκκλησία εἶχε πολλοὺς τοιοῦτους Τεράρχας, τίς οἰδέις πόλιν θόλον θὰ ἀντήχῃ τὸ Ἀλληλοῦα αὐτῆς; (Ἐκ τῆς "Σφαίρας".)

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Πῶς κατασκευάζονται τὰ δέρματα τῶν χειροκτίων.

Ὁ φρίκη! Εἶναι ἄρα γε γνωστὸν εἰς πάντας πῶς παρασκευάζονται τὰ δέρματα τῶν χρωματιστῶν χειροκτίων; Ἀς τοῦ εἰπωμεν εἰς ὅσους τὸ ἀγνοοῦν.

Λαμβάνουσι τὰ κατεργασμένα λευκά ἐξ ἡρᾶ δέρματα καὶ ἐξαπλοῦσιν αὐτὰ ἐν τῷ αὐλῇ τινος, ἐνθα τὰ καταβρέχουν δι' ὑδατος ἀναμιγνύμενου μετὰ κρόκου ὡσὺ καὶ οὖρου. Ἐπὶ οἱ ἐργάται καταπατοῦν τὸν δυσώδη τοῦτον πηλὸν καὶ τὸν ὑμῶν δὲ τῶν ποσῶν τῶν ἐφ' ἑκατέρω ὀντων. Μετ' οὗτα δέρματα ἀπλοῦνται ἐπὶ μαρμαρίων τροπέζων καὶ ἐσπλύνονται διὰ χρωματιστικῆς τινος ὕλης, ἀναμιγνύμενης μετ' οὖρου. Ὁ δυστυχὴς κομψοτάται καὶ λευκότεται χεῖρες, αἵτινες μέλειτε νὰ φορέσητε τὰ χειρόκτια ταῦτα!

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι, ἀφοῦ τὰ δέρματα ἀπορροφήσωσι τὸ χροῖμα ... μετὰ τοῦ ὑπολείπου, πλύνονται δι' ἀβύσσου ὕδατος καὶ ξηραίνονται ἔπειτα εἰς θερμὴν σκιά, 40 ἡμέρας. Τὰ δέρματα οὗτοι ἀπορροφῶσι καὶ γίνονται δύσκαπτα. Ὅταν δὲ τοῖς ἀποδώσωσι τὸ ἀφαιρέθαι ὕδωρ, ἐγκλείουσιν αὐτὰ ἐν μίᾳ λεπτῇ προσιδίων ὕγρῳ ξύλῳ ἀποδίδουσι δὲ αὐτοῖς τὴν εὐκαμψίαν των, τανύοντες αὐτὰ δι' ἰδίων τῶν σιδηρῶν ἐργαλείων, ἐπὶ τέλους δὲ τὰ σιδηρῶν διὰ δερμῶν σιδηρῶν.

Ἀς παραδεχθῶμεν ὅτι τὰ δέρματα δὲν διατηροῦσιν οὐδ' ἐλάχιστον μέρος τοῦ διαπεράσαντος τοῦ πάρος των ἀνθρώπου ὕγρου, ἀλλὰ ἄλλος τρόπος παρασκευῆς θὰ ἦτο προτιμότερος διότι ἐπὶ τοῖς ὅταν τις φορῇ τὰ χειρόκτια του, δύναται καὶ ἄκων νὰ ἐνθιμῇ τὰς διαφόρους κατεργασίας, εἰς αὐτὴν ἐπιβλήσῃ, καὶ ὁποῖα ἀντίθεσις! Ἀφ' οὗτος, τὸ ἐκ δερματος αἰγᾶρου χειρόκτιον καὶ ἡ βελουδίνη, χροῶδες καὶ τόσον λεπτὴ ἐκείνη χεῖρ, καὶ ἀφ' ἐτέρου, ἡ ἄμεσος συνεπαφὴ μετὰ δερματος καταπατηθῆτος διὰ τῶν ποδῶν καὶ ἐμβαπτισθέντος τῶν ποδῶν τοῦ ἀκατονόμαστον ἐκείνου λουτροῦ! Ὅλοι ἀγοράζουσι χειρόκτια, ἀλλ' οὐδεὶς φαντάζεται ὅτι ἀγοράζει δερμα δι' οὖρου διαβροχῆς. Ἐκ τούτου, δὲ, τὰ παρασκευάζονται δέρματα ταῦτα ἐργασασίαν ῥυτίταις διασπασίαν ὡσὺν, αἵτινες ὑποσκάπτουσι τὴν ὑγίαν τῶν ἐργατῶν. Ὁ τρόπος οὗτος τῆς κατεργασίας εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τὸ παραγωγόν, ὡς μὴ εἶναι τὸν ἀγοραστήν. Εἶναι προφανὲς ὅτι εὐχερὲς δύναται νὰ εὕρηθ' ἄλλη ὕλη ἐκ τῶν οὖρου, διευκολύνουσα τὴν βαρύν των δερμάτων. Ἐν πορομοίαις περιστάσεσι ἀνακατίσθησιν ἡδὴ τὸ οὖρον διὰ τῆς ἐμμύνης, καὶ διὰ πολλοὺς λόγους εὐρισκασίαν αὐτὴν προτιμότεραν. Ὑπάρχουσιν ἄλλα καὶ οἰκονομία, διότι ἡ τιμὴ τῆς ἐκ

τοῦ οὖρου προερχομένης ἐμμύνης εἶναι ὑπερπέρα τῆς τιμῆς τῆς βιομηχανικῶς παρασκευαζομένης ἐμμύνης διαδόσεως ἕνεκα τῶν μετακομιστικῶν δαπανῶν, ἃς συνεπάγεται ὁ πολὺς ὄγκος τοῦ ἀναγκαίου οὗτος ἀνθρώπινου ὕγρου.

Ἰατροὶ τις μάλιστα ἐν τῇ ἐκδέσει αὐτοῦ, ἀπειθονθείσῃ εἰς τὴν ὑγιονομικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Σηκουάνα, ἐπέδειξεν ἤδη ὅτι ἐπὶ κείται ἀνάγκη νὰ τελεοποιηθῇ ὁ τρόπος τῆς χημικῆς κατεργασίας τῶν πρὸς κατασκευὴν χειροκτίων προωρισμένων δερμάτων. Ὅχι πλέον χειρόκτια εἰς κρόκου ὡσὺ καὶ οὖρου!

Κατὰ τὰς τελευταίας ἀπογραφὰς οἱ ὅλοι κάτοικοι τῆς γῆς διατρεφόμενοι κατὰ θρήσκειαν ὡς ἑξῆς: Χριστιανοὶ 398,000 000, ὡς 221 ἑκατομ. καθολοὶ, 116 διαμαρτυροῦνται ὡς 81 τῆς ὁδοδόξου ἐκκλησίας Ἐκκλησίας. Μωμεδιστοὶ 201 ἑκατομ., Βουδιστοὶ 340 ἑκατομ. Βουχμανιστοὶ 175 ἑκατομ. ὁπαδοὶ τοῦ Κομφουίου 84 ἑκατομ. Ἰουδαῖοι 7 ἑκατομ. οἱ ἐξ οἰκῶν ἰδωλολάτραι.

Ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουσιν 147 ἑκατομ. Καθολικῶν 72 ἑκατομ. διαμαρτυροῦνται ὡς 69 ἑκατομ. ὁδοδόξου.

Τρόπος προφυλάξεως τῶν στρατιῶν ἀπὸ τοῦ σάρκου.

Ἐὰν εἴδατε νὰ προφυλάξῃτε τὸν μάλιν των στρατιῶν, ἀπὸ τῶν σαρμάτων ἢ ἄλλων ἐνόχων, παραίτατε ἐν τῷ αὐτῷ μίαν φύσιν ὡς ἐν τῷ ὡσὺ. Λεβάντες. Εἰς δραστήριον προφυλακτικὴν μέσσην ἐξοφίλῃν ὡς ἀποδίδουσι τὰ ἔντομα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Ο ΔΙΟΜΗΔΗΣ, ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΕΝΤΕ. Ὑπὸ Ι. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ἐκ Λευκωσίας.

Ἐξδόθεν ὑπὸ Α. ΠΕΤΡΙΔΟΥ.

Τὸν πᾶν τῆς τούτου δράματος, οὗ ὁ ποιητὴς εἶναι Κύπριος, ἡ δὲ σκηνὴ παρίστανται ἐν Ἀθήναις, πωλοῦνται ἀπὸ τυτὰ ἀπὸ τοῦ σελινίου παρὰ τὴν ἐκδόσιν ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ἐν τῷ Τυπογραφίῳ τῆς "Ἀληθείας".

Γνωστοποιήσις

Τὸ Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον τῆς "Ἀληθείας" μετακινῶνται εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀγ. Ἰωάννου καὶ ἀντικρὶ τῆς ὁδοῦ «Πατριάρχου τῆς Ὁρθόδοξης» ἀντικρὸν τῶν οἰκῶν τοῦ κ. Γεωργίου Β. Παπαμιχάη, παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Θ. Σουλῆ. Οἱ τῶν χωρίων τοῦ διαμαρτυροῦντος Λεμητιστοῦ συνδρομῆται τῆς "Ἀληθείας" δεόν νὰ ἐπὶ τὰς τὰ φύλλα των ἢ ἐκ τοῦ Τυπογραφίου ἢ ἐκ τοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ καταστήματος τοῦ κ. Ἀχιλλέως Κυπρίου.